

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 28. maj 2014
Enhed: Sygehuspolitik
Sagsbeh.: SUMANI
Sags nr.: 1305538
Dok nr.: 1463055

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 22. maj 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 1 (L 189) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Özlem Sara Cekic (SF).

Spørgsmål nr. 1:

"Vil ministeren yde teknisk bistand til et ændringsforslag, der medfører, at ordene transseksuel og transseksualitet ændres til transkønnet og transkønnethed?"

Svar:

Som teknisk bistand er vedlagte ændringsforslag udarbejdet. Jeg skal samtidig bemærke, at jeg *ikke* kan tilslutte mig ændringsforslaget, idet forslaget vil indebære, at Sundhedsstyrelsen ved behandling af en ansøgning *ikke* påser, at ansøgeren har diagnosen transseksualitet.

Diagnosen transseksualitet karakteriseres i WHO's ICD-10 klassifikation ved "et ønske om at leve og blive anerkendt som et medlem af det modsatte køn, sædvanligvis ledsaget af en følelse af ubehag eller utilstrækkelighed ved egne anatomiske køns karakteristika og et ønske om hormonbehandling eller kirurgisk behandling for at ændre disse i retning af det foretrukne køn".

I arbejdsgruppens rapport er "transkønnede" anvendt som en betegnelse for personer, som oplever et udtalt misforhold mellem deres biologiske køn og det oplevede køn (det køn, som de identificerer sig med). Der er imidlertid ikke en nærmere sundhedsfaglig definition af transkønnethed, hvorfor det i ændringsforslaget er lagt til grund, at spørgeren ønsker, at transkønnethed konstateres ved ansøgerens egen erklæring.

Jeg vil gerne fremhæve, at baggrunden for det lovfæstede krav om tilladelse til kastration, og at man allerede i dag påser, at ansøgeren har diagnosen transseksualitet, er, at der er tale om et omfattende og irreversibelt indgreb. Jeg synes derfor, at det er rimeligt at værne om, at indgrebet alene foretages, hvor der er sket en lægefaglig vurdering af indikationen for behandlingen, så tilfælde, hvor en person måtte fortryde kastrationen, i videst muligt omfang undgås. Dette er også i overensstemmelse med det vanlige krav om, at en læge skal udvise omhu og samvittighedsfuldhed i behandlingen af patienter, og det forudsætter, at der er indikation for behandlingen

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Anna Skat Nielsen